

El president i el seu Govern passen l'examen

JOAN TAPIA
EL PERIODICO DE CATALUNYA, 8.03.07

Emetre judici sobre un Govern al cap de 100 dies no és fàcil. Des de l'interès crític pel que hauria de representar l'alternança, un govern solvent de centre-esquerra, crec que el Govern passa l'examen. Per tres motius.

1. Estil personal. L'estil **Montilla** no és carismàtic com el de **Pujol**. Ni postmodern com el de **Maragall**. Recorda el sindicalisme alemany. Fuig de les grans paraules, s'interessa per les coses concretes i creu que resoldre problemes exigeix feina, discreció- i desdramatitzar. Ho va dir a l'Escola d'Hivern del PSC: "Es necessiten menys crits i més intel·ligència; menys impaciència i més perseverança". S'haurà de veure el re- corregut, però hi ha fons.

2. Cultura de coalició. Si el tripartit-1 es va edificar al voltant de dos líders que eren electrons orgullosos --**Maragall i Carod**--, el tripartit-2 es basa en dos polítics de partit --**Montilla i Puigcercós**-- que saben que només un autèntic Govern de coalició (no pas una coalició de tres partits que van a la seva) tindrà la coherència necessària per imposar-se. És destacable també el nou **Carod**, que d'electró profeta passa a vicepresident disciplinat. I la serietat de **Saura**, la tercera pota, a Interior.

A més a més s'han aprovat 16 projectes de llei. I destaquen les mesures sobre vivenda, remodelació de barris i la creació de l'Agència Tributària Catalana.

3. Sobreviure al foc amic. S'atribueix a **Martín Villa** la frase "a terra que vénen els nostres". **Montilla** està administrant la declaració d'independència del PSC: la formació del tripartit-2 quan **Zapatero** volia la *gran coalició*. Ara s'ha de recompondre. No és fàcil perquè Catalunya sembla que molesta alguns ministres. I hi ha l'amenaça del Tribunal Constitucional. I també els problemes de l'aeroport, que no han quedat solucionats amb l'Estatut. I el caos de Rodalies. I **Solbes**. I les puntades del PP contra qualsevol entesa amb

Catalunya.

A curt termini no és fàcil sortir airós de tots els focs. Però la tàctica **Montilla** és correcta: no creure que el nou Estatut és fàcil de desplegar, no donar la batalla per perduda, no dramatitzar i recordar que sense els vots de Catalunya --del PSC, d'ERC, d'IC, o de CiU-- el PSOE no ho té fàcil.